

Minä roikun hänessä kuin rinkka vaeltajan selässä, Ja hän vain jatkaa kulkuaan. Hän matkaa kauas, niin kauas, että olen jatkuvasti pudota kyydistä. Hänen hartiansa heikkenevät painostani, minua alkaa pelottaa hänen kaatuavan takiani. En tahdo hänen putoavan maahan uudelleen, vastahan hän nousi ylös. Minusta tuntuu, että hän todella tahtoi pudottaa minut. Olen liian painava hänen harteilleen, olen liian raskas hänen sydämelleen. Mutta silti olen täynnä asioita, joista hän pitää ja joita tahtoo mukaan ikuisuuteen vievälle matkalleen. Hän on itsenäinen ja vahva, mutta silti hänen sydämensä on heikko. Heikko ja heiveröinen, heiveröisempi kuin linnunpojan ensilento. Kun hän tarttuu minuun lujasti kiinni ja nostaa takaisin harteilleen, tunnen olevani turvassa. Ilman häntä en olisi mitään, enkä kuuluisi kellekään. Olen riippuvainen hänestä, en elisi ilman hänen selkäänsä. Hän tietää, että olen taipuvainen luovuttamaan, ratkeamaan osiksi ja putoamaan takaisin kuiluun, josta hän jo kerran nosti minut ylös. Hän sanoo minun olevan täydellinen, täydellisen muotoinen ja ihanan pehmeä, täynnä kauniita asioita vaikka harmaa ulkokuori kertoo muuta. Hän kohtelee minua niin lempeästi. Laskee maahan lepäämään ja sytyttää nuotion vain meitä kahta varten. Ei ketään muuta. Hän osoittelee tähtiä ja kertoo tarinoita metsän peikoista, joihin minä tosin en ole koskaan uskonut. Hän avaa minut yhä uudelleen ja jättää sydämeni auki, vaikka moni sulkee minut heti avattuaan kerran. Ja vain siksi, etteivät he ole tyytyväisiä sisimpääni. Aivan kuin he lukitsisivat minut vain sen perusteella kuka minä olen. Pitkään aikaan kukaan ei tullut luokseni ja avannut minua niistä kahleista. Kukaan ei katsonut sisälleni, kukaan ei viitsinyt edes vilkaista minua. He näkivät vain ulkoisen olemukseni ja moittivat sitäkin. Minä lojuin nurkassa kuin tallattu vaahteranlehti mutalammikossa ja toivoin jonkun huomaavan minut, jonkun tarvitsevan minua tai pitävän minua jonakin. Halusin jonkun täyttävän minut jälleen kaikella kauniilla, kantavan minua yötä päivää rakkaudella ja osoittavan minulle, etten ollut pelkkä pantiton pullo. Tahdoin olla jollekin jotakin. Ja niin minä olinkin.